

rociții locuitori ai orașului în disperare, ieră pe de alta își compromitéu neîncetată cauza.

Acéstă stare de lucruri era mai multă datorită intrigilor infernale a secretariului agenției Austriace, Udritzki, cari se întroduseseră, cu mare măestrie, în spiritele inculte și ambițioșe a capilor oștași cari se șiléau fie-care din parte și cum să contribuiască mai multă la resturnarea planurilor întocmite séu cum să le încurce, cu scopulă finală, d'a le nimici cu totulă.

Poporulă, disperată de atâtea schimbări și suferințe, cređu că singurulă mijlocă de scăpare pentru dânsulă era fuga, și astă-felă începă a se depărta din Bucureșci fie-care cum putea. Prin urmare, atătă cei închiși prin Mănăstiri cum și locuitorii din orașă, se deciseră a și încărca familiile și averea loră cu scopă de a trece câtă mai în grabă în Transilvania. Dér' când eșiau din orașă afară, dau peste alte neașteptate nenorociri și mai mari; căci, după publicația lui Sava, se respândise pe afară pônă sub pôlele munțiloră, uă mulțime din călăreții lui Tudoră și a lui Ipsilante, Albanezi și Pandurii; și déca fugarii cădeu în mâinile Panduriloră lui Tudoră séu a ómeniloră lui Ipsilante, își perdéu și bani și arme și cai și veri-ce lucru prețiosă mai avéu pe lângă dânsii, și astă-felă rămânéu în complectă neputință d'a merge mai nainte. Multe și numeroșe plângeră despre aceste jafuri și hoții venéu, mai în tóte dillele, și lui Ipsilante și lui Tu-